

پس از ترجمه و کارگردانی نمایش "آناکارینا در استوا" نوشته نیلو کروز، تجسس من به دنیای نمایش‌های ماریا ایرن فورنس آغاز شد و نوری به مجموعه آثاری که پیش از این در ایران ناشناخته بودند، افکند. ترجمه نمایش‌نامه "اداره زندگی" به عنوان بخشی اساسی از پایان‌نامه کارشناسی ارشد ام با عنوان "بررسی انتقادی آثار نمایشی ماریا ایرن فورنس" بدل شد که یک کوشش علمی پیشتاز به زبان فارسی در سال ۱۳۸۵ در دانشگاه تهران بود.

این پایان‌نامه به بررسی مباحث عمیق نمایش‌های فورنس پرداخته و از دیدگاه‌های تئورسین‌ها و منتقدان مختلف، از جمله بزرگانی چون مارک رابینسون، راس ورتزتون، سوزان سونتگ، ماریا ام. دلگادو، کاریداد اسویچ، الینور فیوکس، راد وودن، بانی مارانکا، مگیک مک‌کی و فیلیپ لویپاته بهره برد. با معرفی آثار ماریا ایرن فورنس، سعی کردم به انقلاب جنسی و جنسیتی ایرانی که توسط فعالان مدنی با مقاومت مستمر در برابر سانسور و ناعدالتی، به ویژه در زمینه حقوق افراد لژیبن، همجنس‌گرا، دوجنس‌گرا، تغییر جنسیت داده، کوئیر، بیناجنس‌گرا، بی‌جنس‌گرا و همجنس‌گرا و غیره، کمک کنم.

گرچه با چالش‌هایی در ارائه نمایش‌نامه ترجمه شده روبرو شدم، اما با دریافت جایزه برترین ترجمه در جشنواره بین‌المللی تئاتر دانشگاهی در سال ۱۳۸۵ در تهران مورد تشویق قرار گرفتم. با وجود موانع سنگین ناشی از سانسور شدید در انتشار چنین محتوایی در ایران، امیدوارم که ترجمه فارسی بالاخره جایگاه خود را در این وب‌سایت پیدا کند و امکان دسترسی به این اثر برای فارسی‌زبانان فراهم شود.

After translating and directing Nilo Cruz's "Anna in the Tropics," my exploration into the world of Maria Irene Fornes' plays began, shedding light on a body of work previously unknown in Iran. The translation of "The Conduct of Life" became a pivotal component of my M.A. dissertation, titled "A Critical Review of Maria Irene Fornes' Dramatic Works" – a pioneering scholarly endeavor in the Persian/Farsi language – completed in 2006 at the University of Tehran.

This thesis delved into the rich tapestry of Fornes' plays, drawing on the insights of various theorists and critics, including luminaries such as Marc Robinson, Ross Wetzstein, Susan Sontag, Maria M. Delgado, Caridad Svich, Elinor Fuchs, Rod Wooden, Bonnie Marranca, Maggie Mackay, and Philip Lopate. By introducing Maria Irene Fornes' works, I sought to contribute to the ongoing Iranian gender and sexuality revolution, a movement initiated by activists staunchly opposing censorship and injustice, particularly concerning LGBTQIA+ rights.

Despite facing challenges in presenting the translated play, I garnered recognition with the prestigious "Best Translation Award" at the 2007 International Festival of University Theatre in Tehran. Despite the formidable barriers posed by heavy censorship surrounding the publication of content of this nature in Iran, my aspiration is that the Farsi translation will eventually find its place on this platform, providing accessibility to Farsi speakers.